

Vefasız Sevdan

– Ayşe Manav · 06 Aralık 2012

Ben seni sevdim, senin yokluğunda her gün sana kavuşmanın hayallerini içimde büyüttüm.
Sensiz geçen her geceye, bin kahr bin bir sitem ilettim.
Rüyalarımnda her an seninle yatıp, Seninle sabaha günaydın dedim.

İçimde büyüttüm sevgimi, sabrımı, umudumu, sensiz ne yaşayabildim, ne de ölebildim.
Her gün, sensiz geçen bir günün eksilmesine sevindim,
Öyle ya sensiz bir hayattan bir gün daha bitiyordu. Hep bunu düşündüm.

Sana kavuşmanın sevincini içime hapsettim.
Geceler; o kapkara geceler,
Hastalıkların ve sevdaların yüreğimize, acısının en derinlere işlediği geceler,
Sensizlikte binlerce kez ölüp ölüp, tekrar sabaha seninle baştan yaratıldığım geceler.

Bir onlar şahit kanlı gözyaşlarıma,
Bir onlar en sırdaş kanayan yaralarıma,
Bir onlar şahit yüreğimde yamalı sevdana.
Sensizlikmiş bu kadar canımı yakan,
Acıtan, parçalayan,
Bir sen vardın içimde,
Bir de o vefasız sevdan.

Gelişinle aydınlanacaktı dört duvar, geceler an kadar kısılacaktı gülüşünle, ne şafaklar doğacaktı günle
kucaklaşan, nice akşamlar paylaşılacaktı gecelere uzayan, ne umutlar yeşerecekti yüreğimizdeki
topraktan.
Bunca acıya, bunca ayrılığa, bunca kahırla, dile gelecekti zaman.

Uzayıp giden yollardan gelmişsin,
Bizi, bizden çalan gönüllere girmişsin,
Emanet kalbimi yerlere sermişsin,
Beni soranlara
'O kim' demişsin.

Meğer sen, benden çoktan gitmişsin,
Bir sen vardın içimde.
Bir de o vefasız sevdan. Ayşe Manav